

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 1ος όροφος, 105 52 ΑΘΗΝΑ ΧΡΟΝΟΣ 4ος ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1991 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 18

Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΚΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
MISKO - BARILLA

Οι μέτοχοι της MISKO της μεγαλύτερης βιομηχανίας ζυμαρικών στην Ελλάδα, με ετήσιο όγκο πωλήσεων της τάξης των 6 δισ. δρχ. περίπου, ήλθαν σε συμφωνία με τη BARILLA, τη μεγαλύτερη ιταλική εταιρία τροφίμων στους τομείς των ζυμαρικών και αρτοποιίας για την πώληση μετοχών της MISKO. Η BARILLA διαθέτει τα προϊόντα στην ελληνική αγορά εδώ και αρκετά χρόνια και σχεδιάζει να αναπτύξει περαιτέρω τις δραστηριότητές της στην ελληνική αγορά. Ο Λευτέρης Μαντζίκας, ο οποίος είναι μέτοχος και διευθύνων σύμβουλος της MISKO, θα παραμείνει στη σημερινή του θέση και θα έχει τη γενική ευθύνη της διαχείρισης της επιχείρησης.

Το έτος 1990 ο όμιλος επιχειρήσεων BARILLA, ο οποίος παράγει τα πλέον γνωστά ζυμαρικά στην Ευρώπη, είχε συνολικές ετήσιες πωλήσεις της τάξης των 2.400 δισ. λιρών Ιταλίας (δρχ. 340 δισ. περίπου).

Η BARILLA έχει 28 εργοστάσια παραγωγής προϊόντων ανά την Ευρώπη και η αγορά της MISKO αντιπροσωπεύει ένα επιπλέον βήμα στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής της παρουσίας.

Η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ», καθώς και όλοι οι συγχωριανοί συγχαίρουμε τον Λευτέρη Μαντζίκα για τα νέα του καθήκοντα να διευθύνει τη μεγαλύτερη συνεργασία που έγινε μεταξύ MISKO - BARILLA στο χώρο των τροφίμων.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ο συγχωριανός μας Λευτέρης Μαντζίκας έχει αναγνωριστεί για τις μεγάλες του ικανότητες, ειδικά στον τομέα της μακαρονοποιίας, από τους δώδεκα βιομηχάνους μακαρονοποιίας, της ΕΟΚ, γι' αυτό, ως γνωστό, τον εξέλεξαν παμψηφεί και πρόεδρό τους.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου

Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Η Λιγοψά από τα παλιά χρόνια είχε το πλεονέκτημα να έχει μεταξύ των κατοίκων, ανθρώπους που διακρίθηκαν στη φιλανθρωπία, την ευεργεσία, και στην παθολογική αγάπη για τη γενετήριά τους, όπου πρωτοείδαν το φως του ήλιου, και πρωτογνώρισαν το φιλί και το χάδι της μάνας. Τα αισθήματα, τα συναισθήματα και την αγάπη των πν εκδηλώσαν έμπρακτα με διάφορα κοινωνικά έργα.

Εκπσαν εκκλήσεις, ίδρυσαν σχολεία, φρόντισαν για την ιατρική περίθαλψη των κατοίκων και συνέδραμαν κάθε πράξη που αποσκοπούσε στην εν γένει πρόοδο και προκοπή του χωριού.

Θα αναφέρουμε εδώ μ' ευλάβεια και ευγνωμοσύνη τα ονόματα των ευεργετών και τα κοινωνικά έργα τους, για να κληροδοτήσουμε

στους μεταγενέστερους παραδείγματα και παρακαταθήκες για μίμηση και υπόσχεση ότι κι αυτοί θα γίνουν καλύτεροι απ' αυτούς, ακολουθώντας την υπόσχεση των αρχαίων Ελλανοπαίδων «Αμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρονες».

Για καλύτερη ταξινόμηση της διβλιογραφίας και των αγαθοεργών πράξεων των ευεργετών, δ' αρχίσουμε την περιγραφή τους κατά χρονολογική σειρά.

Α' Δημήτριος Παππάς ή Παπαδημήτρης

Ο Παπαδημήτρης δεν είναι εξακριβωμένο με αδιάσειστα στοιχεία πότε γεννήθηκε. Από ζωντανές αφηγήσεις των προγόνων μας υπολογίζεται ότι γεννήθηκε κατά το

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ποιήτρια Χρυσάνθη Ζιτσαία
γράφει για την εφημερίδα μας

Θεσσαλονίκη 11.4.91

Αγαπητοί μου κοντοχωριανοί,

Έλαβα το υπ. αριθ. 17 φύλλο της Εφημερίδας σας «Τα Νέα της Λιγοψάς» την έκδοση της οποίας όπως βλέπω, συνεχίζετε με επιτυχία και ζήλο πατριωτικό, για τέσσερα χρόνια, και σας ευχαριστώ πολύ.

Διάβασα και χάρηκα το γεμάτο ηπειρωτικό παλμό περιεχόμενο, γύρω στην ποικίλα θέματα με περιγραφές του τόπου και μνήμες παλαιότερων και νεωτέρων, και σας εκφράζω θερμά συγχαρητήρια, τις ευχές μαζί για τη γόνιμη συνέχιση της πορείας της, που αποτελεί μία πνευματική γέφυρα επικοινωνίας των συμπατριωτών και κυρίως των ξενιτεμένων.

Εσωκλείω τη συνδρομή μου δρχ. 1000 και σας χαιρετώ με αγάπη.

Χρυσάνθη Ζιτσαία

Αξιότιμη συμπατριώτισσα Χρυσάνθη Ζιτσαία.

Λάβαμε την επιστολή σας, όπου και δημοσιεύουμε. Σας ευχαριστούμε για τα τόσα καλά σας λόγια που μας γράφετε για την εφημερίδα μας («ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»), που πραγματικά, όπως και λέτε, αποτελεί την πνευματική γέφυρα επικοινωνίας των συμπατριωτών και ιδιαίτερα στους ξενιτεμένους. Με το ταχυδρομείο σας αποστέλλουμε στη διεύθυνσή σας στη Θεσ/νίκη (όπου πήραμε από την Π.Σ.Ε.), όλη τη σειρά της εφημερίδας μας, που δεν έχετε λάβει, που όπως θα διαβάσετε, η γειτονική και συγγενική μας Ζίτσα, όπου η ιδιαίτερα σας πατρίδα, έχει την πρώτη θέση. Ομως, θα σας παρακαλούσαμε με τη σειρά μας, αν μπορείτε να μας στέλνετε και τα δικά σας κείμενα για δημοσίευση, που όλος ο Ηπειρωτικός κόσμος αναζητεί.

Και πάλι σας ευχαριστούμε.

Αθήνα 10.5.91

Λευτέρης Χ. Μαντζίκας

Εκδότης - Δ/ντής

ΤΑ ΛΙΓΟΨΙΝΑ '91

Σε συνεδρίαση του δ.σ. της Αδελφότητας που πραγματοποιήθηκε στις 14 Μαΐου με παρίσταμενο τον επίτιμο πρόεδρο κ. Λευτέρη Μαντζίκα, με θέματα τρέχουσας φύσεως μεταξύ των άλλων αποφασίστηκε ομόφωνα, όπως ο δεσμός πλέον των εκδηλώσεων του καλοκαιριού «ΤΑ ΛΙΓΟΨΙΝΑ '91» αρχίσουν στις 10 Αυγούστου. Εφέτος, την όλη ευθύνη θα έχει το Δ.Σ. της Αδελφότητας. Ασφαλώς όπως πάντα και με την συνεργασία και των λοιπών φορέων της Λιγοψάς.

Λεπτομέρειες για τις εκδηλώσεις των «Λιγοψινών '91» θα αναφέρουμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

ΘΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΘΕΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΚ Η ΖΕΥΞΗ
ΡΙΟΥ - ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ

Σε νεώτερη ανακοίνωση του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας η Κοινότητα δέχτηκε να χρηματοδοτήσει μεγάλα έργα της Ελλάδας ανάμεσα και τη ζεύξη του Ρίου - Αντιρρίου, με ποσοστό 50% με την προϋπόθεση το υπόλοιπο 50% να καλυφτεί από τον φορέα που θα αναλάβει την εκτέλεση ως και την εκμετάλλευση του έργου μέχρι την αποπληρωμή του.

Για τους Ηπειρώτες ως και τους πέραν από το αυλάκι, όπως λέγεται καταγομένους η ζεύξη Ρίου - Αντιρρίου, είναι πάρα πολύ μεγάλο έργο. Είναι το έργο που ολόκληρες δεκαετίες περιμένουμε. Ας ελπίσουμε πως γρήγορα θα γίνει η έναρξη των εργασιών.

ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ
Η ΝΕΑ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ανέλαβε τα καθήκοντά της στην Νομαρχία Ιωαννίνων, η νέα Νομάρχης κα Βασιλική Κόκκινου.

Η κα Κόκκινου αντικατέστησε τον Νομάρχη Ευάγγελο Χαράλαμπίδη, που τοποθετήθηκε νομάρχης Ανατολικής Αττικής.

ΛΙΓΟΨΙΝΟΣ Ο ΝΕΟΣ Δ/ΝΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Τον περασμένο μήνα ανέλαβε καθήκοντα Δ/ντού στην Ιονική Τράπεζα Ελλάδος Ν. Φιλαδέλφειας Αθηνών, ο συγχωριανός μας Χριστόφορος Ιωαν. Σιώκας.

Ο νέος διευθυντής Χ.Σ. μέχρι τώρα είχε τη θέση του γενικού επιθεωρητή σ' ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο. Κατά πληροφορίες, διακρίνεται για το ήθος, την ευσυνειδησία, την εργατικότητα και γενικά την αγάπη στην υπηρεσία του.

Επάξια λοιπόν οι προϊστάμενοί του εμπιστεύθηκαν στον συγχωριανό μας Χριστόφορο την παραπάνω θέση.

Στο νέο Δ/ντή της Ιονικής Τράπεζας Ελλάδος Ν. Φιλαδέλφειας ο Δ/ντής της εφημερίδας μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» κ. Λ. Μαντζίκας, απευθύνει τις καλύτερες ευχές του για επιτυχία και στα νέα του καθήκοντα.

ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣΓράφει
ο Σωτήρης Λάλος

Είναι αρχές του καλοκαιριού του 1945. Μια μεγάλη συντροφιά από συγχωριανούς κάθονται σταυροπόδι στο μισόστεγνο χορταράκι απέναντι από το κοινοτικό μπακάλικο και επάνω ακριβώς από την πίστα της πλατείας.

Πίσω από το λόφο της Κερασιάς χαρίζοντας σε μας ένα φαντασμαγορικό θέαμα. Χρυσοκοκκινίζει και βάζει τις καλύτερες πινελιές στον ορίζοντα με τα μικρά αραιά και διάσπαρτα συννεφάκια. Καληνύχτα μας λέει και τρέχει να πει την καλημέ-

Στον Άγιο Γεώργιο Λιγοψάς εδώ και αρκετά χρόνια. Στη φωτογραφία από αριστερά: Κων/νος Δήμος, Ευάγγελος Μακρής, Σωτήριος Ζήκος, Γεώργιος Τσέφος, Σωτήριος Λύτης, Ανδρέας Γκόγκος, Χρήστος Παπαναστασίου, Βασίλης Παπαναστασίου, Νικόλ. Τζιάφας και Σωτήριος Δήμος.

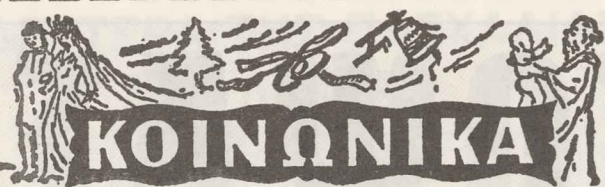
Είναι ένας από τους χώρους όπου κάθε βράδυ σχεδόν, πολλοί συγχωριανοί μας συγκεντρώνονται για να περάσουν λίγες ώρες ευχάριστες απολαμβάνοντας συγχρόνως την ομορφιά της φύσης και την άπλα του πανέμορφου χωριού μας.

Είναι η ώρα που ο ήλιος κατηφόρησε αρκετά

ρα του σε κάποια άλλα σημεία της υδρογείου χαρίζοντας κι εκεί πλούσια τις χάρες και την καλωσύνη του.

Οι κορυδαλλοί, τα σπουργιτάκια και άλλα πουλιά τρυπώνουν κατά δεκάδες αυτή την ώρα στα πανύψηλα κυπαρίσσια της εκκλησίας, που

(συνέχεια από σελ. 3)

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Στη μνήμη του αδελφού μου Σπύρου Τζίκη, για ενίσχυση της εφημερίδας δρχ. 5.000 (πέντε χιλιάδες), Χριστόφορος Τζίκης.

★

Στη μνήμη του θανόντος συγχωριανού μας Αποστόλου Ι. Κοντογιάννη, προσφέρουν στη αδελφότητά μας ο Χρήστος Τσάλης και ο Αχιλλέας Τέσσας το ποσό των 10.000 δρχ. έκαστος.

Επίσης στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» ο Κων. Τέλλιος 5.000 δρχ., η Κλειώ Παπαναστασίου 3.000 δρχ., η Βαρβάρα Κοντογιάννη 2.000 δρχ.

★

Επίσης, στη μνήμη του Αλέκου Κλείτσα προσφέρουν αντί στεφάνων στην αδελφότητα ο Σωτήριος Μαντζίκας το ποσό των 10.000 δρχ. και ο Ιωάννης Δαγιαμάς το ποσό των 5.000 δρχ.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας και Διότης της εφημερίδας μας ευχαριστεί για τις παραπάνω προσφορές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Στις 17 Απριλίου 1991 έφυγε για πάντα από κοντά μας ο λατρευτός μας σύζυγος, πατέρας, παπούς, αδελφός και θείος ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ.

Εκφράζουμε θερμά ευχαριστώ σε όλους σας, συγγενείς, συγχωριανούς και φίλους για τη συμπαράσταση και συμμετοχή σας στο βαθύ μας πόνο.

Η σύζυγος Πανωραία, τα παιδιά του Βαρβάρα, Άννα και Χρήστος Αναστασίου, τα εγγόνια Ελένη και Πανωραία, οι λοιποί συγγενείς.

ΔΟΜΠΟΛΕΙΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

2) Και να αποστείλωσει 2857,15 ρούβλια αργυρά εις την πόλιν της Ευπατορίας του Κυβερνήτου της Ταυρίδος εις την εξαδέλφην μου Άννα Γκένδελ, του γένους Γκέντερ, ήτις κατοικεί εις την πόλιν ταύτην.

3) Το χρυσούν ωρολόγιον με τα εμβλήματα της Γενεύης, το οποίον μοι εδωρήθη υπό του αδελφού του αοιδίμου κόμπος Ι. Καποδιστρίου, ως και η χρυσή ταμπακοθήκη την οποίαν έλαβον παρά του κόμπος Αυγουστίνου Καποδιστρίου, να φυλαχθώσι εν τω Υπουργείω των Εξωτερικών, μέχρι της αποστολής του κεφαλαίου μου εις την Ελλάδα, οπότε τότε δέλωσιν αποσταλεί εν τη Συλλογή του Μουσείου των σπανίων αντικειμένων του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

4) Παρακαλώ τους κ.κ. εκτελεστάς της διαθήκης μου αφού εξετάσωσι τα πράγματα τα οποία θα ευρεθώσι εις την κατοικίαν μου οίον χρυσούν ωρολόγιον (εκτός του ανωτέρου μνημονευθέντος) ενδύματα, ασπρόρουχα, έπιπλα κ.λπ. να πωληθώσιν όσα εξ αυτών αξίζωσι τον κόπον και να προσθέσωσι τα χρήμασι ταύτα τα οποία θα εισπράξωσι εκ της πωλήσεως ταύτης εις το κεφάλαιόν μου. Τα υπόλοιπα δύναται να διανεμηθώσι κατ' αρέσκειαν των κ.κ. τούτων (εκτελεστών) μεταξύ ανθρώπων της υπηρεσίας μου.

Ο αείμνηστος Σπύρος Τζίκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Δια την μνήμη του αδελφού μου Σπύρου Τζίκη έρχομαι να ευχαριστήσω όλους τους συγγενείς και τους συγχωριανούς μου που παρευρέθηκαν εις την κηδία οι κάτωθι:

Χαρίλαος Μαντζίκας, Τζάφος, Κων/νος και σύζυγος Βασίλ. Τζάφος, Σωκράτης και σύζυγος Ειρήν., Λάλος Μιχάλ. και Αλέκος, Σιάκας Νικόλαος, Λάλος Σωτήριος. Παπαναστασίου Αγγελ., Μπίτσικου Ανθούλα, κόρη Κων/νου Θεοχ., Ζαφείρης Βασίλης, Ντίσκος Χριστόφ.

Τηλεγραφήματα: Παπανικολάου Ελένη αδελφή, Παπανικολάου Δημήτρ. ανιψίος, Παπανικολάου Θεοφάνης και σύζυγος Θεοδώρα, Νταλάπας Ζαφείριος, Κων/λος Θεόδωρ., Παππά Βασιλική - Μαζαράκη.

★

Ευχαριστούμε θερμά για την συμμετοχή σας στο βαρύτατο πένθος μας.

Οίκον. Ερμιόνης Κλείτσα.

Το 40ήμερο μνημόσυνο τελήσπηκε 21.4.1991 στις 10.45 π.μ. στο νεκροταφείο Ζωγράφου, Ι. Ναός Αγ. Κωνσταντίνου & Αγ. Ελένης.

Η οικογένεια του εκλιπόντος Αλέκου Κλείτσα εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες σε όλους όσους συμμετείχαν στο βαρύτατο πένθος μας.

5) Η κηδεία μου θα γίνη άνευ πομπής, εις μόνο ιερέυς, εκείνος ο οποίος είναι και πνευματικός μου, να συνοδεύση αυτήν (Θα του δοθώσιν τα αναγκαία προς τον σκοπόν τούτον χρήματα και προσέτ' 50 ρούβλια αργυρά διά τας μνημονεύσεις επί 40 ημέρας και διά το επέτειον μνημόσυνον της ημέρας του θανάτου μου. Το φέρετρόν μου θα είναι εκ ξύλου κοινού θεβαμμένον και να σύρεται υπό ενός μόνο ζεύγους ίππων. Τόπος της ταφής μου θα είναι ή το κοιμητήριο Σμολένσκι ή εις το του Βαλκώφ αναλόγως της εποχής κατά την οποίαν θα αποθάνω και καθ' όσον η διάβασις του Νέβα θα είναι δυνατή.

Γενομένη εν Πετρούπολει τη 4 Φεβρουαρίου 1849 επί τη παρακλήσει του διαθέτου η διαθήκη αυτή εγράφη καθ' υπαγόρευσιν αυτού υπό του γραμματέως της Κυβερνήσεως, Μιχαήλ Τανζαβάτ».

Στη γενέτειρα του Ι. Δομπόλη το Δεσποτικό (Κρετσούνισα) υπάρχει στην κεντρ. εκκλησία του χωριού εντοιχισμένη πλάκα που γράφει:

ΕΔΩ ΕΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΜΠΟΛΗΣ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΠΑΠΑΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ

Ο Επικήδειος Λόγος (στον αείμνηστο Αλέκο Κλείτσα) που εκφώνησε την 14.3.91 στην Εκκλησία ο Λευτέρης Χαρίλ. Μαντζίκας

Ανεκτίμητε θείε Αλέκο,

Από μέρος της Αδελφότητας έτυχε σε μένα ο κλήρος να απευθύνω το στερνό αντίο τώρα που η ψυχή σου ανηφορίζει τον ουράνιο δρόμο, τώρα που το σώμα σου φεύγει για το αιώνιο ταξίδι. Όλη η διάρκεια και οι σταθμοί της επίγειας ζωής σου ήταν ένας φωτεινός φάρος που σηματοδοτούσε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Ο αείμνηστος Αλέκος Κλείτσα

Εργατικότητα, ευαισθησία, ανθρώπινη καλωσύνη και αγάπη διέκριναν όλες τις εκδηλώσεις σου σε ολόκληρο τον κύκλο της ζωής σου. Αριστος μαθητής στο Δημοτικό σε θαύμαζε ο καλός δάσκαλος του χωριού μας ο Καντής, και πικραίνονταν ειλικρινά σαν διαπίστωνε ότι χανόταν ένα ταλέντο, επειδή δεν υπήρχαν οι δυνατότητες να συνεχίσεις τις σπουδές σου.

Σαν υπάλληλος επί σειρά ετών στον κ. Μαλέμη στο Μαρούσι ήσουν υπόδειγμα εργατικότητας και εντιμότητας, ώστε δικαιολογημένα ο εργοδότης σου με ικανοποίηση και χαρά ομολογεί ότι είχε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και από τον εαυτό του σε σένα για την επιχείρησή του. Τέλειος

και πειθαρχικός στρατιώτης εντυπωσίαζες κυριολεκτικά τους προϊσταμένους σου αξιωματικούς για όλα, αλλά κυρίως για τις ικανότητες που είχες στη διαχείριση της 830 Μονάδας Διαχείρισης Υλικού.

Πρώτος ανάμεσα στους πρώτους επαγγελματίες μέσα σε ένα απαιτητικό κοινό και πελατεία σκλάβωνες με την ειλικρίνιά σου την ευγένεια και την εξυπηρέτηση από την πρώτη στιγμή όσους τύχαινε να σε γνωρίσουν.

Πρότυπο οικογενειάρχη, στοργικός πατέρας και αφοσιωμένος σύζυγος με μία ιδανική συντροφίσσα στη ζωή σου, την Ερμιόνη, αποτελούσες μαζί της ένα ζευγάρι, που μόνο στη φαντασία και τα παραμύθια μπορεί κανείς να συναντήσει.

Ταλαιπωρήθηκες λατρεμένα για όλους μας Αλέκο με την αρωσία σου και ανηφορίσεις όλο το Γολγοθά σαν τον Χριστό. Γολγοθά που τον ανέβηκε και η Ερμιόνη σου μέχρι που έκλεισες τα μάτια σου, μοιράζοντας έτσι μοίρα των καλών να δοκιμάζονται όπως και ο Χριστός μας.

Με τα λίγα αυτά φτωχικά λόγια, όλοι μας γεμάτοι από συγκίνηση και δάκρυα στα μάτια, ευχόμαστε ελαφρό το χόμα που θα σε σκεπάσει εδώ στο κοιμητήριο του Ζωγράφου.

Η ζαφειρόπετρα του χαρακτήρα σου, το ήθος σου και γενικά η ανάμνησή σου θα βρίσκονται πάντοτε ανάμεσα σε όλους μας, μα κύρια επαναλαμβάνω στη Λατρεμένη σου Ερμιόνη και στα πολύ αγαπημένα σου παιδιά Γιώργο και Βούλα.

Αιωνία σου η Μνήμη, θείε μου Αλέκο

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου

Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από σελ. 1)

έτος 1790, διότι σε ηλικία 20 χρόνων χειροτονήθηκε παπάς και ύστερα από δύο χρόνια έχτισε τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου, που σαν τέτοιος χρησιμοποιείται και σήμερα.

Ο ναός, σύμφωνα με την παράδοση και τις ζωντανές αφηγήσεις προγόνων μας που έζησαν επί των ημερών μας, όπως του Γιώργη Θεοχάρη, του Νικόλα Αναγνώστη και άλλων, χτίστηκε κατά το έτος 1812 - 13.

Το ότι ο ναός χτίστηκε κατά το έτος που αναφέρω παραπάνω, μαρτυρούν και οι εικόνες του Χριστού και της Παναγίας που φέρουν την αυτή χρονολογία.

Ο Δημήτριος Παππάς ή Παπαδημήτρης, γιος αρχοντικής οικογένειας, με πολύ μεγάλη αγροτική κτηματική περιουσία και με πολλά τυροκομεία και δέκατα στη γύρω περιοχή, χειροτονήθηκε όχι για να ασκήσει διποριστικό επάγγελμα, αλλά λειτουργήμα. Καθότι τα ιερατικά καθήκοντα τα πρόσφερε δωρεάν στους συγχωριανούς του, καθώς και στους κατοίκους του Οικισμού Βατατάδων, που σήμερα αποτελεί ξεχωριστό Κοινότυπο.

Η φιλανθρωπία του Παπαδημήτρη σε τέτοιο σημείο ήταν αναπτυγμένη, ώστε τα κεφάλαιά του ήταν πάντοτε ανοιχτά για τους φτωχούς του χωριού, χωρίς διάκριση.

Το πορτοφόλι του: Κι αυτό ανοιχτό για τους ραγιάδες χωριανούς που δεν είχαν να πληρώσουν τους δυσβάσταχτους φόρους στους Τούρκους που ήταν πάμπολοι, με απώτερο αντικειμενικό σκοπό τον εξαναγκασμό των ραγιάδων σε εξισλαμισμό, οπότε θα απαλλάσσονταν από τη φορολογία.

Ενας άλλος λόγος που τον έκανε να γίνει παπάς ήταν το ξεπεσμένο ηθικό των ραγιάδων, ύστερα από τον αποτυχημένο ξεσηκωμό των Ελλήνων το έτος 1770 που τον υποκίνησε η Αυτοκράτειρα της Ρωσίας Αικατερίνη στένοντας στην Ελλάδα τον Ναύαρχο Ορλώφ. Ο Σουλτάνος για να τρομοκρατήσει τους Έλληνες, διέταξε σφαγές και λεηλασίες απ' τις οποίες πολλοί Έλληνες αναγκάστηκαν να εξισλαμιστούν για να αποφύγουν τα δεινά αυτά.

Στο χωριό μας τέτοιο κρούσμα δεν παρουσιάστηκε. Και τούτο γιατί, ο Παπαδημήτρης καθημερινά τόνωνε το ηθικό των συγχωριανών. Με δύο λόγια, ο Παπαδημήτρης για το χωριό του ήταν ένας δεύτερος Πατροκοσμάς.

Ο Παπαδημήτρης έχτισε τον Αγίο Νικόλαο, ακριβώς στο παλιό χωριό του οποίου τα θημόδυνα χρησιμοποιήθηκαν στον νέο ναό με τις σημερινές διαστάσεις.

Ο σημερινός ναός είναι τρίκλιτος, δολωτός, στηριζόμενος σε πέτρινες κολώνες, δηλαδή χωρίζεται

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΣΥΝΤΑΧΘΕΙ Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΛΙΓΟΨΑΣ

Γράφει ο Γιάννης Ζαφείρης

Η Λιγοψά ήταν ανέκαθεν μια μεγάλη ποδοσφαιρική δύναμη σ' ολόκληρη την περιοχή. Κυρίως στις αρχές της δεκαετίας του 1960, η ομάδα της ήταν το φάβητρο και ανίκητη, τουλάχιστον από τα γύρω χωριά. Εφτασε τότε στο σημείο να ανταγωνίζεται και να στέκεται με αξιώσεις, ακόμη και σε αγώνες με μεγάλες ομάδες των Ιωαννίνων. Έδωσε παιχνίδια και προσκάλεσε μεγάλες ομάδες στη Λιγοψά, όπως τον φοβερό τότε «Ατρόμητο Ιωαννίνων», την Σ.Α.Κ. Καραβατιάς, που έπαιζαν σπουδαίοι παίκτες (όπως ο Γ. Σιόντης, ο μετέπειτα ποδοσφαιριστής του Ολυμπιακού Πειραιά), την ομάδα της Ζίτσας.

Διέθετε παίκτες που μπορούσαν να σταθούν με αξιώσεις σε μεγάλες ομάδες. Είχε αξιοζήλευτη οργανώση και διέθετε πλήρη αθλητική περιβολή, κάτι σπάνιο για την εποχή εκείνη. Στην ομάδα αυτή έπαιζαν κατά καιρούς παίκτες, όπως ο Λευτέρης Παπαδόπουλος (ο αποκαλούμενος Δομάζος), ο Γιάννης Τσέφος (το σέντερ φορ), ο Απόστολος Μακρής (το απροσπέλαστο σέντερ μπακ), ο Χαρίλαος Μαντζίκας, ο Γιώργος Κλείστας (τερματοφύλακας), ο Δημήτρης Δήμος (ο κυριος οργανωτής της ομάδας), ο Γιάννης Ζαφείρης, ο Γιώργος Πατραμάνης, ο Κώστας Γραβάνης, ο Σταύρος Κλείστας, ο Γιώργος Μακρής, ο Παντελής Πανάσης (γιος του ΠαπαΜιχάλη) και τόσοι άλλοι που μου διαφεύγουν αυτή τη στιγμή.

Από τη Λιγοψά ξεφύτρωσαν κατά καιρούς μεγάλα ποδοσφαιρικά ταλέντα, όπως ο Ν. Σιώκας (τερματοφύλακας), αργότερα ο Γιάννης Μπέκας που άφησε εποχή σαν τερματοφύλακας του μεγάλου τότε ΠΑΣ Γιάννενα, ο αδελφός του ο Γιώργος Μπέκας, ο Κώστας Δημητρίου και τελευταία το λαμπρό αστέρι που η πορεία του υπόσχεται πολλά στον ευρύτερο χώρο του ελληνικού ποδοσφαίρου, ο Αλέκος Σιχλιμής, παίχτης του Π.Α.Σ. Γιάννενα, και του Παναιτωλικού.

Σήμερα η Λιγοψά διαθέτει νέους που μπορούν όχι μόνο να ανασυντάξουν την ομάδα, αλλά και να την φέρουν σε τέτοιο σημείο που να στέκεται με αξιώσεις στην περιοχή μας. Αυτό το έδειξε άλλωστε και σε διάφορα παιχνίδια που έδωσε κατά καιρούς τα τελευταία χρόνια και μάλιστα χωρίς προετοιμασία και κάποια σωστή οργάνωση.

Θα πρέπει λοιπόν, οι νέοι μας να αναλάβουν πρωτοβουλία να ανασυνταχθούν και να οργανώσουν την ομάδα από τώρα, ούτως ώστε το καλοκαίρι να είναι έτοιμη για αγώνες. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι ο αθλητισμός μόνο καλό προσφέρει στην υγεία του ανθρώπου, γιατί λοιπόν να τον αρνηθούμε.

Η Αδελφότητα, όπως πάντα, θα σταθεί και θα βοηθήσει κάθε προσπάθεια και πρωτοβουλία των νέων μας.

Στο σημείο αυτό θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στο γεγονός ότι η Λιγοψά σήμερα διαθέτει ένα από τα καλύτερα γήπεδα της περιοχής και σαν διόρθωση σχετικού άρθρου της προηγούμενης εφημερίδας μας, θα πρέπει αποκαθιστώντας την αλήθεια, να πούμε ότι η κατασκευή του πράγματι ωραίου γηπέδου μας, έγινε με δαπάνη του Πολιτιστικού Συλλόγου Λιγοψάς και με σημαντική προσωπική εργασία και προσφορά του τότε Δ.Σ. υπό την προεδρία του Σωτήρη Κοντογιάννη, του ανθρώπου που τόσο αγωνίστηκε για να γίνει αυτό το καταπληκτικό γήπεδο. Ειναίενα από τα καλύτερα έργα που έγιναν στη Λιγοψά και αξίζουν πράγματι συγχαρητήρια στους ανθρώπους αυτούς.

Το γήπεδο είναι πλέον ολοκληρωμένο, οι νέοι μας μπορούν να το χαρούν και να το τιμήσουν, τιμώντας έτσι κι αυτούς που με τόσο κόπο και θυσίες το δημιούργησαν.

Τώρα που λέτε βρε παιδιά, πως φκιάχνετε ομάδα είμαστε όλοι για φωτιά τυρί και πυρομάδα.

Και ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ο ποιητής έλαβε χώραν αφορμής.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση των Λιγοψινών στην Αγία Παρασκευή τα πρόσωπα της φωτογραφίας φανερώνουν ότι δεν πέρασαν κι άσχημα τη δεύτερη μέρα της Πασχαλιάς. Ευχόμαστε και του χρόνου μαζί όλοι μαζί

σε τρία μέρη, στο Ιερό, στον κυρίως Ναό, όπου βρίσκεται και ο γυναικωνίτης και στον Νάρθηκα. Ο γυναικωνίτης παλιότερα χωριζόταν από τον κύριο Ναό με ξύλινο χωρίσμα που απ' τη μέση και πάνω ήταν καρφωστό για να βλέπουν οι γυναίκες και να παρακολουθούν τη Θεία Λειτουργία.

Στο δεξιό μέρος του γυναικωνίτη υπάρχει ναός με τρία τέσσερα σκαλιά, ο οποίος κατά πάσα

πιθανότητα, είναι το παλιό ξωκλήσι του Αγίου Νικολάου, το οποίο κλείστηκε μέσα στον Νέο Ναό για να μην κατεδαφιστεί, πράγμα που θεωρούνταν θανάσιμη αμαρτία. Μια και βρίσκονταν σε καλή κατάσταση. Κάτω από τον εσωτερικό αυτό ναό ήταν το κοιμητήριο «οστροφυλάκιον» που κατέβαινε με τρία τέσσερα σκαλιά.

(συνεχίζεται στο επόμενο)

Στο διάβα του χρόνου

Οικογ. φωτογραφία οικογέν. Κ. Λάλου και Ν. Σιώκα το έτος 1934. Από αριστερά Χαράλ. Αναγνώστου - Λάλος, Μάρθα Γκέκα-Λάλου, Σωτήριος Λάλος - μικρός, Αρετή Σιώκα - Λάλου, με μωρό το Νίκο Σιώκα Ιωάννης Σιώκας μικρός και οι Χριστόφορος Σιώκας Σπύρος Γούναρης, καθήμενοι Κώστας Λάλος και Νίκ. Σιώκας

Γυμναστική στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου Λιγοψάς από τη δασκάλα Αθηνά Δρόσου - Μάλλιου σε μαθητές της εποχής της στο χωριό. Διακρίνονται μεταξύ άλλων η Ελευθερία Δήμου - Χρυσούλα Μάλλιου Αγαθή Γκέκα - Γεωργία Δήμου - Ειρήνη Δήμου - Ιωάννης Στεφανόπαπας, Ευάγγελος Μπαξεβάνος, Βασίλης Τσάμης - Κώστας Ντούρος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διημερία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΗ
Αδελφότητα Λιγοψινών
«Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» Ιωαννίνων
ΙΔΡΥΤΗΣ:

+ Σπυρίδων Ι. Γούναρης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ σύμφωνα με το νόμο:

Λεωτέρης Χ. Μαντζίκας
Επίτιμος Πρόεδρος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μέλη Συντ/κής Επιτροπής:
Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας
Νικόλαος Χ. Σιώκας
Αλέξανδρος Μ. Λάλος
Ιωάννης Β. Παπαναστασίου
Ιωάννης Μ. Ζαφείρης
Σωκράτης Ν. Τζιάφας
Θεόδωρος Θ. Δήμος
Γεώργιος Σ. Δήμος
Ευάγγελος Χ. Πίνας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ
Αδελφότητα Λιγοψινών Ιωαννίνων
Κλειοθένους 15, 105 52 Αθήνα
Τηλ. 3240 120, 3240 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού δρχ. 1000
Εξωτερικού δολ. 20

Δωρεάν αποστολή σε:
Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, ευανάγνωστα γραμμένα στη μια όψη της κόλλας κατά δυνατό, συνοπτικά και πλήρη στοιχεία του αποστολέα μετά τηλεφώνου. Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων, εικόνων κ.λπ. χωρίς την έγγραφη της εφημερίδας μας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Πάυλος Μπαλαγιάν
Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ:
ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα
Γερανίου 6 - Τηλ. 52 40 761

ΠΟΙΗΜΑ Η Γυμναστική

Ολόρθα ίσια τα κορμιά
βαδίζει πάντα η νιότη,
τη χαρά για συντροφιά
στην αντρειά πρώτη.

Αστράφτ' ο νους και η καρδιά
του στίβου η σβελλάδα
κι ατσάλινη κορμιοστασιά
σ' εδόξασεν Ελλάδα.

Κορμιά στητά, κορμιά γερά,
το πνεύμα μεγαλείο
που στήνουν τρόπαια λαμπρά
στο Έθνος και στο βίο.

Εμπρός για τη Γυμναστική
με ξέχωρη φροντίδα
που γιγαντώνει την ψυχή
λαμπρύνει την πατρίδα.

Εμπρός πάμε όλοι γοργά
με μουσική και βήμα
να γυμναστούμε με καρδιά
μες της ζωής το νήμα.

Γυμναστική, Γυμναστική
της τέχνης αμαζόνα,
που 'σαι το παν μες στη ζωή
στο πνεύμα και στο σώμα.

Χαρά, υγεία, μουσική
και θέλητρα γεμάτη,
που η νιότη παντ' αναζητεί
κι ανασκίρτα κεφάλι.

Γυμναστική, Γυμναστική
της λεβεντιάς το μύρο,
του στίβου όλοι με ζωή
να κάνουμε το γύρο.

Αθηνά Δρόσου-Μάλλιου
Το παραπάνω ποίημα είναι παρμένο από το τρίτο μέρος με τον τίτλο «Σχολικά ποιήματα», του βιβλίου της Αθηνάς Δρόσου-Μάλλιου «Το ανέκδοτο λογοτεχνικό της έργο», που κυκλοφόρησε τον Μάρτιο του 1990.

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Προς την Εφημερίδα
«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε τη σύνθεση του νέου δ.σ. του Πανηπειρωτικού Συλλόγου Πατρών, που προήλθε από τις πρόσφατες αρχαιρεσίες της 3ης Μαρτίου 1991 και ευελπιστούμε για μια στενή και αγαστή συνεργασία.

1. Πρόεδρος: Μαγκλάρας Μανώλης, καθηγητής Φιλολόγος.
2. Αντιπρόεδρος: Κόφας Χαρ., διδάσκαλος.
3. Γεν. Γραμματέας: Βάσιος Λάμπρος, καθηγητής Φυσικός.
4. Ειδ. Γραμματέας: Παρθενίου Ιωάν., υπάλληλος Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.
5. Ταμίας: Παπαντωνίου Κων/νος Οικονομολόγος.
6. Κοσμητορας: Γκιώκας Νικ., υπάλληλος Πολεμ. Αεροπορίας.
7. Εφορος Νέων - Νεανίδων: Ζαφείρη Σταματία, καθηγήτρια Φιλολόγος.
8. Εφορος Πνευματικού και Πολιτιστικού Κέντρου: Παπαθανάκος Δημήτριος, Διδάσκαλος.
9. Εφορος Αθλητικού Τμήματος: Γιωτσόπουλος Χρ., Οικονομολόγος, Δημοσιολόγος.
10. Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων - Τύπου: Κοράκης Στέργιος, Διδάσκαλος.
11. Μέλος: Ιντζεγιάννης Σταύρος, Λογοτέχνης.
12. Μέλος: Πετράκης Χριστόφορος, επιχειρηματίας.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
ΜΑΝ. ΜΑΓΚΛΑΡΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΑΣΙΟΣ

Μια περιοχή που σύντομα θα αξιοποιηθεί

ΜΠΟΛΙΑΣΜΑ ΔΕΝΔΡΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΑΝΝΗ

Συνεχίστηκε και εφέτος σε ιδιωτικό κτήμα στον Αγιάνη το μπόλιασμα δένδρων. Κυρίως μπουλιάστηκαν γκορτσές σε αχλαδιές και αγριοκερασιές σε κερασιές που είναι λιγότερες.

Όπως είναι γνωστό, το εξωκλήσι του Αγιάνη του Κυνηγού (όπου και το στέγατρο των κυνηγών) έχει ανακαινισθεί από ετών με δαπάνη της οικογένειας Ντίσκου, απέχει από το τελευταίο σπίτι της Λιγοψάς μόλις 700 μέτρα.

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Προβλήματα σε καθημερινή βάση αντιμετωπίζει το χωριό μας από τους διερχόμενους Αλβανούς φυγάδες που σε άθλια κατάσταση ζητούν στέγη, τροφή και δουλειά στην περιοχή μας, η οποία δεν έχει καμιά δυνατότητα. Το χωριό πάντα φιλόξενο κάνει ό,τι μπορεί με ρούχα, φαγητό, νυχτερινή φιλοξενία, χρεϊώδη και χαρτζηλίκι ακόμα, αλλά η κατάσταση είναι τραγική. Ομως δεν έλειψαν και τα κρούσματα κλοπών. Συγκεκριμένα, τις ημέρες του Πάσχα «άνοιξαν» το σπίτι του Γρηγ. Μηλιώνη -που μένει στη Θεσσαλονίκη- και το άδειασαν κυριολεκτικά. Εξάλλου, ο συγχωριανός μας Θανάσης Λώλης, έπεσε θύμα κλοπής βαλίτσας, στην οποία είχε 300.000 δρχ. Ενα αρνί του Βασίλη Παπά βρέθηκε στραμπουληγμένο και μέσα σε σακκί ριγμένο στο δρόμο. Βέβαια, τα χωριά της μεθορίου έχουν ερμηώσει, καθώς οργανωμένες ομάδες Αλβανών κάνουν ληστείες, και με τα κλοπιμαία κυρίζουν πάλι στην Αλβανία. Η πολιτεία έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά.

(Από την Εφημερίδα
«Αετοπετρικά Νέα»).

ΕΜΜΕΤΡΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Θεωρήσαμε αρκετά φιλοσοφημένη και σκόπιμη για να αναδημοσιεύσουμε από την εφημερίδα του φίλου μας κ. Κ. Κωστόυλα τη νέα «ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» την έμμετρη διαμαρτυρία ενός συνταξιούχου γέροντα της ακριτικής περιοχής της Ηπείρου, με τις πρόσφατες λεηλασίες των επιδρομέων Αλβανών.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Καταντήσαμε ξέφραγο αμπέλι και μην πείτε, εσένα τι σε μέλλει, Το σπίτι μου το σπάσανε, και πολλά απ' το βιος αρπάξανε.

Τρακόσιες χιλιάδες η ζημιά κι εγώ γέρο-συνταξιούχος δεν έχω τώρα ούτε μιά για να γεμίσω σπίτι και έχος.

Κάνω τώρα διαμαρτυρία σε Κράτος, Στρατό, Αστυνομία, διότι όλη η δική μας Επαρχία έπαθε γερή λεηλασία.

Στα χωριά η γερουσία βρίσκεται σ' απελπισία μέρα νύχτα αμπαρωμένοι κι από φόβο τρομαγμένοι.

Το Κράτος να μας προστατέψει τις κλεψιές να αποτρέψει για να μη γίνουν τα χωριά μία απέραντη ερημιά.

Χίλλιος Μάνθου Μάρης
Ρωμπατινομεροπαίος

ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

(συνέχεια από σελ. 1)

τότε ήταν πέντε συνολικά. Είναι έτοιμα να κουρνιατσούν και κλείνουν την ολόημερη συναυλία τους με ένα γλυκό νανουριστό ρεφραίν.

Κουδούνια και κυπριά ακούγονται ψηλά από τις ράχες στις στέρνες και μία βροντερή φωνή. Έτσαπ, τσαπ. Γκίτσα είπα... Είναι ο Τζώτζιας ο γιδαρης του χωριού, που για πολλά χρόνια με ζήλο στη δουλειά του, βόσκιζε τη γιδούρα του χωριού. Με το σαλάγισμα το κοπάδι πήρε το δρόμο για το χωριό. Είναι καλός τσοπάνος και με τις κατάλληλες κραυγές ξέρει να κουμαντάρει καλά τα ζωντανά. Αγναντεύοντας τώρα το γραφικό μας χωριό πάνω από το διάσελο είναι η ώρα να δείξει κι ένα άλλο ταλέντο του. Βγάζει από το ζωνάρι του την καλαμένια φλογέρα κι απλώνεται τώρα γλυκά, γλυκά ο ήχος της στις ράχες και στις ρεματιές και ακούει και αναγαλιάζει όλο το χωριό με το παθιασμένο και μεθυστικό παίξιμο της φλογέρας. Ατέλειωτη όμως η γοητεία της φύσης και του χωριού. Όλη αυτή την ομορφιά έρχονται να την πλουτίσουν με τη δική τους χροιά τα νυχτοπούλια. Κούκου-βάου, κούκου-βάου ακούγεται μονότονα το λάλημα της κουκου-βάγιας από το λάκκο του Παπανικόλα. Γκιων - γκιων αντηχεί πικρόλαλα κάπου από το χασίλη του Ντίνου Χαρίση η φωνή του Γκιώνη, που μάταια ψάχνει να βρει το χαμένο του αδελφάκι.

Ξεχάστηκα όμως μου φαίνεται με τις περιγραφές μου. Με παρέσυρε ο μαγεμένος κόσμος των όμορφων αναμνήσεων, έτσι όπως τις κατέγραψε ο νους μου στην παιδική μου τότε ηλικία.

Η συντροφιά των συγχωριανών μας περιμένει στο σιαδράκι εδώ που την αφήσαμε. Ωρα να γυρίσουμε στην παρέα αυτή για να ζωντανέψουμε κι εδώ ευχάριστες μνήμες.

Κάθε βράδυ, όπως προανέφερα τους καλοκαιρινούς κυρίως μήνες, οι συγχωριανοί μας συγκεντρώνονταν τότε στο σιαδράκι στο συγκεκριμένο χώρο που αναφέρω παραπάνω, και τότε στην Καλλιθέα στο χώρο που βρίσκεται δίπλα στο Ηρώ. Εδώ στους χώρους αυτούς περνούν μετά την εργασία τους τις καλύτερες ώρες οι Λιγοψινοί.

Η κουβέντα δίνει και παίρνει. Όλα τα προβλήματα επί τάπητος, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτι-

κά. Ιστορίες διάφορες από τους πολέμους από την αντίσταση, αφηγήσεις, διάφορα ανέκδοτα, όμορφα περιάγματα, τραγούδια μετά, όλα μέσα σε μια ατμόσφαιρα που ειλικρινά έλεγε κανείς ποτέ να μην τελειώσει η ώρα αυτή.

Ετούτο το συγκεκριμένο βράδυ μέσα στην όλη κουβέντα, κάποιος κάνει γνωστό ότι επανέρχονται όλα τα κοινοτικά συμβούλια τα πριν του πολέμου μέχρι να προκηρυχθούν νέες δημοτικές και κοινοτικές εκλογές. Το λόγο παίρνει αμέσως ο αείμνηστος Μπαρμπα-Γιάννης Παπαναστασίου. Τώρα μάλιστα! λέει σε μια στιγμή, και απευθυνόμενος σε όλη τη συντροφιά συνεχίζει. «Ακούστε Λιγοψινοί, σ' και τώρα δεν γίνει σωστή κοινότητα, σωστό χωριό η Λιγοψά, δεν πρόκειται να γίνει ποτέ. Πρέπει να ξέρετε ότι έχετε στο τιμόνι του χωριού τρεις ικανότατους ανθρώπους, πρώτος ο υποφαινόμενος Γιάννης ο στραβούλιακας, δεύτερος Γιάννης ο κουφούλιακας και τρίτος Μίχος ο κατούρας, σίγουρα με τέτοιο κοινοτικό συμβούλιο το χωριό μας θα πάει μπροστά».

Περιττό να περιγράψω εδώ την ατμόσφαιρα από το έξυπνο χιούμορ. Ετσι, με κάτι εντυπωσιακό εκκλινει η παράσταση κάθε βράδυ. Θέλω όμως να διευκρινίσω ότι τα τρία πρόσωπα για τα οποία έγινε λόγος, είναι οι αείμνηστοι ο Γιάννης Παπαναστασίου, ο Γιάννης Κοντογιάννης και ο Μίχος Θεοχάρης. Αξιοί και δραστήριοι συγχωριανοί μας όμως στη χρονολογία που αναφερόμαστε κουβαλάνε αρκετά χρόνια στην πλάτη τους, που δυστυχώς τις περισσότερες φορές μας φορτώνουν με κάποιες παθήσεις και σ' αυτές αναφέρθηκε όμορφα και χαρακτηριστικά ο αξέχαστος Μπαρμπα-Γιάννης.

Ωραίες αναμνήσεις από την όμορφη, πολύ όμορφη ζωή κοντά στη μάνα φύση ανάμεσα στη γαλήνη και τη χαρά του χωριού. Μακριά από τη μούχλα και την εκνευριστική ζωή της πολιτείας. Αναμνήσεις, που πέρα από τη βαριά νοσταλγία πιστεύω όταν τις καταγράφουμε και τις ζωντανεύουμε αποτελούν κατά κάποιο τρόπο το ληξιαρχείο για την ιστορία και παράδοση του χωριού μας και ελπίζω να υπάρξει και συνέχεια με περισσότερα λαογραφικά στοιχεία.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΣΤΗ ΛΙΓΟΨΑ

Γράφει
ο Ευάγ. Κλείτσας

Παρά τις άσχημες καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν στο χωριό καθ' όλο σχεδόν το Μεγαλοβδόμαδο, η μέρα της Λαμπρής ήταν καλή και η Δευτέρα, που όλοι την περίμεναν με ιδιαίτερη λαχτάρα, ακόμα καλύτερη.

Τη δεύτερη μέρα της Λαμπρής στην Αγία Παρασκευή. Με λιγοψινό ρακι τσουγκρίζουν τα ποτήρια. Όλα στην τραπεζαρία είναι έτοιμα από το υπηρετικό προσωπικό. Σε λίγο ο αιδεσ. παπα-Ανδρέας θα δώσει τις ευλογίες του για να αρχίσει το φαγοπότι και το γλέντι

Οι πρώτες ηλιαχτίδες που ζέσταναν το φως της μέρας, σκόρπισαν χαρά κι αγαλλίαση στα πρόσωπα των χωριανών μας, οι οποίοι νοσταλγώντας παλιότερα λιγοψινά γλέντια, καρτερούσαν να βρεθούνε αυτή τη μέρα στο επίκεντρο της κοσμαντάμωσης και της διασκέδασης, στο περίπτερο της Αγίας Παρασκευής για να καθίσουν όλοι αντάμα, ντόπιοι και ξενιτεμένοι στο καθιερωμένο τραπέζι της αγάπης στο οποίο δίνεται η ευκαιρία να δει ο ένας τον άλλο, ν' ανταλλάξουν σκέψεις, να κουβεντιάσουνε και ν' αλληλοευχηθούνε να πιούνε ντόπιο κρασί και να χορέψουν.

Βέβαια, η φετινή συμμετοχή του κόσμου δεν ήταν η αναμενόμενη. Τα πένθη είναι αρνητικό στοιχείο για τις εκδηλώσεις και δεν επέτρεψαν σε πολλούς χωριανούς μας και φίλους να παραβρεθούν όπως συνήθιζαν.

Τι μπορεί όμως να γίνει! Κανείς δεν μπορεί να γυρίσει τους δείκτες του ρολογιού πίσω, κανείς δεν γίνεται ν' αλλάξει το πεπρωμένο. Η ζωή συνεχίζεται.

Αυτό τόνοις ιδιαίτερα στο λόγο του που εκφώνησε προς τους παρευρισκόμενους ο εκπρόσωπος της Αδελφότητας Αντίδρος κ. Νίκος Σιώκας. Αν μπορούσαν να ρωτηθούν όσοι πρόσφατα έφυγαν από κοντά

μας, και εκείνοι θα συμφωνούσαν να μη σταματήσουμε τις εκδηλώσεις της Λιγοψάς. Αλλά να συνεχίσουμε τις εθιμοτυπίες του χωριού μας. Και όμως, αγαπητοί μας, η ζωή συνεχίζεται και κατέληξε με το Χριστός Ανέστη και τα χρόνια

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

ΠΙΕΤΕ ΔΙΑΒΑΤΕΣ ΜΑΣ ΝΕΡΟ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΑΝ ΣΑΣ ΦΕΡΕΙ ΣΤ' ΑΓΝΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΝΝΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

Στη Λιγοψά και ειδικότερα στη συμβολή των δρόμων προς τον Αγιάνη και Θεοτόκο πρόκειται πολύ σύντομα να φτιαχτεί βρύση λιθόκτιστη παραδοσιακή. Η βρύση αυτή θα υδροδοτηθεί με την επέκταση του δικτύου ύδρευσης προς την εν λόγω περιοχή που γίνεται με τη φροντίδα του προέδρου ως και του δ.σ. της Αδελφότητάς μας, με τη σύμφωνη γνώμη της κοινότητας Λιγοψάς.

Η όλη δαπάνη θα καλυφθεί και πάλι από τον μεγάλο ΕΥΕΡΓΕΤΗ του χωριού μας κ. ΛΕΥΤΕΡΗ ΜΑΝΤΖΙΚΑ. Η δε βρύση ασφαλώς θα πάρει το όνομά του.

Προς την
Αδελφότητα Λιγοψάς

Εχω την τιμή να σας εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια για την τόσο άρτια οργάνωση και διεκπεραίωση της πολύ όμορφης εκδρομής. Που είχε δύο κύριους στόχους. 1) Το καθήκον της απογραφής των χωριανών μας, 2) Την όμορφη διασκέδασή μας. Η απόσταση όμως ήταν τόσο μικρή, διότι είχαμε τόσα πολλά να πούμε. Δεν τα προλαβαίναμε να τα τελειώσουμε όλα.

Εχω την πεποίθηση στην ικανότητά σας για μια καινούργια συνάντηση.

Τελειώνω με μεγάλη εκτίμηση.

Βεσσή Αφροδίτη

χαιρετισμό ο ιερέας του χωριού μας Παπανδρέας, ο οποίος, αφού ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους παρευρισκόμενους και μη, ευχαρίστησε στη συνέχεια εκ μέρους της εκκλησιαστικής επιτροπής, τον μεγάλο δωρητή και σύγχρονο ευεργέτη του χωριού μας κ. Λευτέρη Μαντζίκι, για την ανάληψη της εξ ολοκλήρου δαπάνης της κατασκευής του εξωκλήσιου του Αγίου Κωνσταντίνου καθώς επίσης για την κάλυψη όλων των εξόδων του τραπέζιου στο Περίπτερο.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω ότι οι παραβρεθέντες στην εκδήλωση απόλαυσαν τους καλομαγειρεμένους μεζέδες και στα υπέροχα ψητά που με τόσο μεράκι είχε ετοιμάσει το προσωπικό των μαγειριών.

Ξέχωρη χαρά και κέφι σκόρπισαν επίσης τα τραγούδια του Γιαννιώτη τραγουδιστή Βασίλη Κέγκου, υπό τους γλυκόλαλους ήχους των κλαρίνων, του Αποστόλη Τζούμα και Φάνη Γιαννιόπουλου. Καλή αντάμωση του χρόνου στις 27 Απριλίου, Δευτέρα της Πασχαλιάς.

Στη συνεστιάση απηύθυνε

ΝΕΟ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΟΤΕ ΣΤΟ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ ΖΙΤΣΑΣ

Μας πληροφορούν από τον ΟΤΕ Ιωαννίνων, ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα πρόκειται να εγκατασταθεί στο Δεσποτικό Ζίτσας τηλεφωνικό κέντρο 100 παροχών για να ικανοποιηθούν αιτήσεις νέων τηλεφ. συνδέσεων των χωριών Δεσποτικού, Αετόπετρας και Φωτεινού που εκκρεμούν εδώ και αρκετά χρόνια.

Ας συγχαρούμε εκ των προτέρων τις τεχνικές υπηρεσίες του ΟΤΕ και τον δραστήριο προϊστάμενο Στέφανο Λιόντο που επιτέλους δίνουν λύση έστω και αργά στο δίκαιο αίτημα των κατοίκων των παραπάνω ακριτικών χωριών.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΓΕ ΣΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Σε βιβρίνα βιβλιοπωλείου στην Καλλιθέα είδαμε και συνέχεια προμηθευτήκαμε το παραπάνω βιβλίο της Δημοτικής γλώσσας του συγγραφέα μας Γιάννη Β. Παπαναστασίου, δασκάλου. Για το βιβλίο του Παπαναστασίου έχει ξαναγράψει η εφημερίδα μας μαζί και τη μεγάλη χρησιμότητά του. Θεωρούμε σκόπιμο να γράψουμε την παρατήρησή μας αυτή με τη βεβαιότητα ότι το βιβλίο του Γ.Β.Π. θεωρήθηκε αρκετά χρήσιμο από το αναγνωστικό κοινό γι' αυτό κι έγινε περιζήτητο. Ανάρπαστο γίνεται, μας είπε ο Καλλιθεάτης βιβλιοπώλης. Ήδη εκτυπώθηκε όπως βλέπετε, μας λέει, η 5η έκδοσή του.

Δεν μπορούμε, παρά στον αγαπητό μας συγγραφέα Γιάννη Παπαναστασίου, που είναι μέλος του δ.σ. της Αδελφότητάς μας ως και μέλος της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας μας, να μην πούμε ένα μεγάλο «Ευγε» για την πετυχημένη έκδοσή του βιβλίου της δημοτικής γλώσσας που δρίκει πράγματι πανελλήνια απήχηση.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ της Ηπείρου

Είναι γνωστό πως οι Αδελφότητες των Ηπειρωτών στην Αθήνα και τον Πειραιά έχουν ξεπεράσει τις 400 που είναι μέλη της Π.Σ.Ε. Ξεχωριστά καμιά δεκαριά ομοσπονδίες

Μέσα σ' αυτές τις Αδελφότητες έχουν προστεθεί και σύλλογοι. Ο σκοπός από τα παλαιά χρόνια ήταν φιλανθρωπικός, φιλεκαπαιδευτικός

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

Μετά τη γενική ανακαίνιση του κοινοτικού μαγαζιού, δαπάνη του κ. Ελευθερίου Μαντζίκι, έγιναν τα εγκαίνια ανήμερα της Πασχαλιάς μετά τη Δευτέρα Ανάσταση.

νικά διασπήματα από το χώρο αυτόν. Πρώτος κατασηματάρχης λοιπόν, ο Αναγνώστης Λάλος τον οποίο διαδέχθηκαν στη συνέχεια οι εξής:

Από τα εγκαίνια του κοινοτικού καταστήματος την ημέρα του Πάσχα 7.4.91

Στην ομιλία του ο πρόεδρος του χωριού κ. Κώστας Γραβάνης αφού ευχήθηκε. Χρόνια πολλά σε όλους τους παρευρισκόμενους ευχαρίστησε τον δωρητή εκ μέρους του Κοινοτικού συμβουλίου για τη νέα του προσφορά στη Λιγοψά.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην ιστορική πορεία του καταστήματος καθώς και στους μαγαζάτορες, οι οποίοι πέρασαν σε διάφορα χρο-

Γεώργιος Δήμος, Δημήτριος Κοντογιάννης, Κων/νος Μακρής, Νικόλαος Κλείτσας, Ηλίας Ζαφείρης, Βασίλης Ζηκοβέλης, Μιχαήλ Παπαναστασίου, Κων/νος Κύρος, Βασίλειος Κύρος, Γεώργιος Καπέρδας, Απόστολος Μαντζίκας, Ανδρέας Κοντογιάννης, Γεώργιος Καλτσονιάννης, Ελευθέριος Γρηγορίου και ο σημερινός Κων/νος Γκέγκας.

Προς το
Κοινοτικό Συμβούλιο
Λιγοψάς Ιωαννίνων
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αθήνα 15 Μαΐου 1991

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Όπως γνωρίζετε πριν από πολύ καιρό στάλθηκαν και βρίσκονται στο χωριό μας σωλήνες ύδρευσης, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν για την επέκταση του δικτύου μέχρι τον Αγ. Ιωάννη. Διευκρινίζουμε ότι η δαπάνη για την απόκτηση των σωλήνων καλύφθηκε κατά ένα μέρος από δωρεά της εταιρίας «Πετρετάκις» (για τον ανωτέρω ακριβώς σκοπό) και κατά το υπόλοιπο από την Αδελφότητα.

Επειδή το όλο θέμα μέχρι σήμερα παραμένει στάσιμο, κρίναμε σκόπιμο να επικοινωνήσουμε και γραπτώς μαζί σας και να σας γνωρίσουμε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας στην τελευταία συνεδρίασή του, ασχολήθηκε εκ νέου μ' αυτό το θέμα. Γνώμη όλων και απόφασή μας είναι ότι θα πρέπει και μπορεί να γίνει η επέκταση, αρκεί να γίνει σωστή δουλειά, ούτως ώστε να μην υπάρχουν απώλειες.

Παρακαλούμε, εφόσον αποφασιστεί και νομίζουμε ότι θα πρέπει και από το Συμβούλιό σας, να έχουμε απάντηση για να ενημερώσουμε το κλιμάκιο της Αδελφότητας για τα παραπάνω (προμήθεια υλικών, καθορισμός ύψους δαπάνης, προσφορές

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
ΧΑΡΙΛ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΓΙΑΝΝ. ΖΑΦΕΪΡΗΣ

και προπαντός η επικοινωνία με τη γενέτειρα και τους κατοίκους της για καλύτερευση της ζωής τους με κάθε τρόπο. Καλύτερευση της ζωής των κατοίκων που απερίμεναν εκεί για να μην πάρουν κι αυτοί το δρόμο της ξενιτιάς

Αυτό είναι η φιλοσοφία και το σύνθημα του συγγραφέα μας τ.ε.ω. προέδρου της Π.Σ.Ε. Λευτέρη Μαντζίκι, που πολλές φορές δημοσίευσε η εφημερίδα μας.

Η λέξη Αδελφότητα έχει γίνει θεσμός στους Ξενιτεμένους μας και θα πρέπει να τον διατηρήσουμε πάση θυσία αναλλοίωτο, δίχως καμιά παραποίηση.

Αδελφότητα δεν έχουμε αντίρρηση πως θα πει σωματείο ή σύλλογος, όμως ποιος ο λό-

γος να αναφέρουμε και τα δύο ή να τροποποιούμε τη λέξη Αδελφότητα με τη λέξη Σύλλογος; Ποιο θα είναι το κέρδος;

Δεν μπορεί να διαβάζουμε στην επίκεφαλίδα Αδελφότητα Χαραυγής π.χ. και από κάτω ο Σύλλογός μας ή πάλι σε άλλη Αδελφότητα, η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, που νομίζεις ότι κάποιος κυνηγετικός ή άλλος σύλλογος υπάρχει και διαβάζει πως πραγματοποιείται στον Πειραιά η γενική συνέλευση της Αδελφότητάς μας.

Ενώ μία αρκετά μεγάλη ταμπέλα αρτοποιείου κοσμεί την περιοχή αναγράφοντας τον κτήτορα από το 1904 και τη λέξη Αδελφότητα με μεγάλα γράμματα που περικλείει μέσα στα πάντα: Αδελφότητάς, φιλανθρωπία, αγάπη.

Από μία ιστορική συνεστιάση την 29.8.88 στο σχολείο της Λιγοψάς. Διακρίνονται ο παπα-Ανδρέας μαζί με άλλες προσωπικότητες του χωριού μας